

મિગુએલ માટે
એક ટેડી બેર

ઈલેન મેરી અલ્ડિન
ચિત્ર : જોન સેંડીન

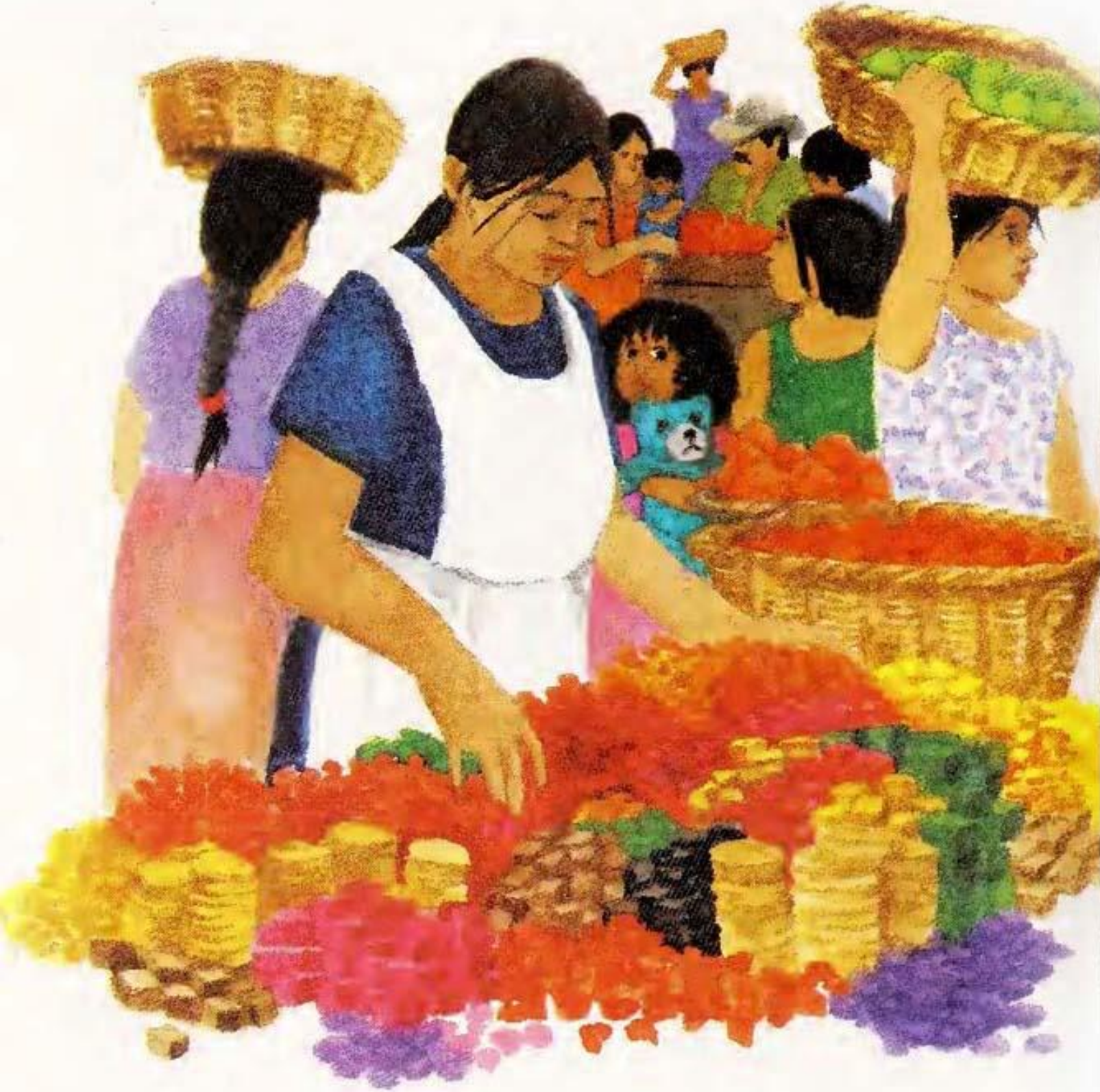
મિગુએલ માટે એક ટેડી બેર

ઈલેન મેરી અલ્ફિન
ચિત્ર : જોન સેંડીન

મિઠુએલ માટે એક ટેડી બેર

ઈલેન મેરી અલ્ડ્રિન
ચિત્ર : જોન સેંડીન

અનુક્રમણિકા

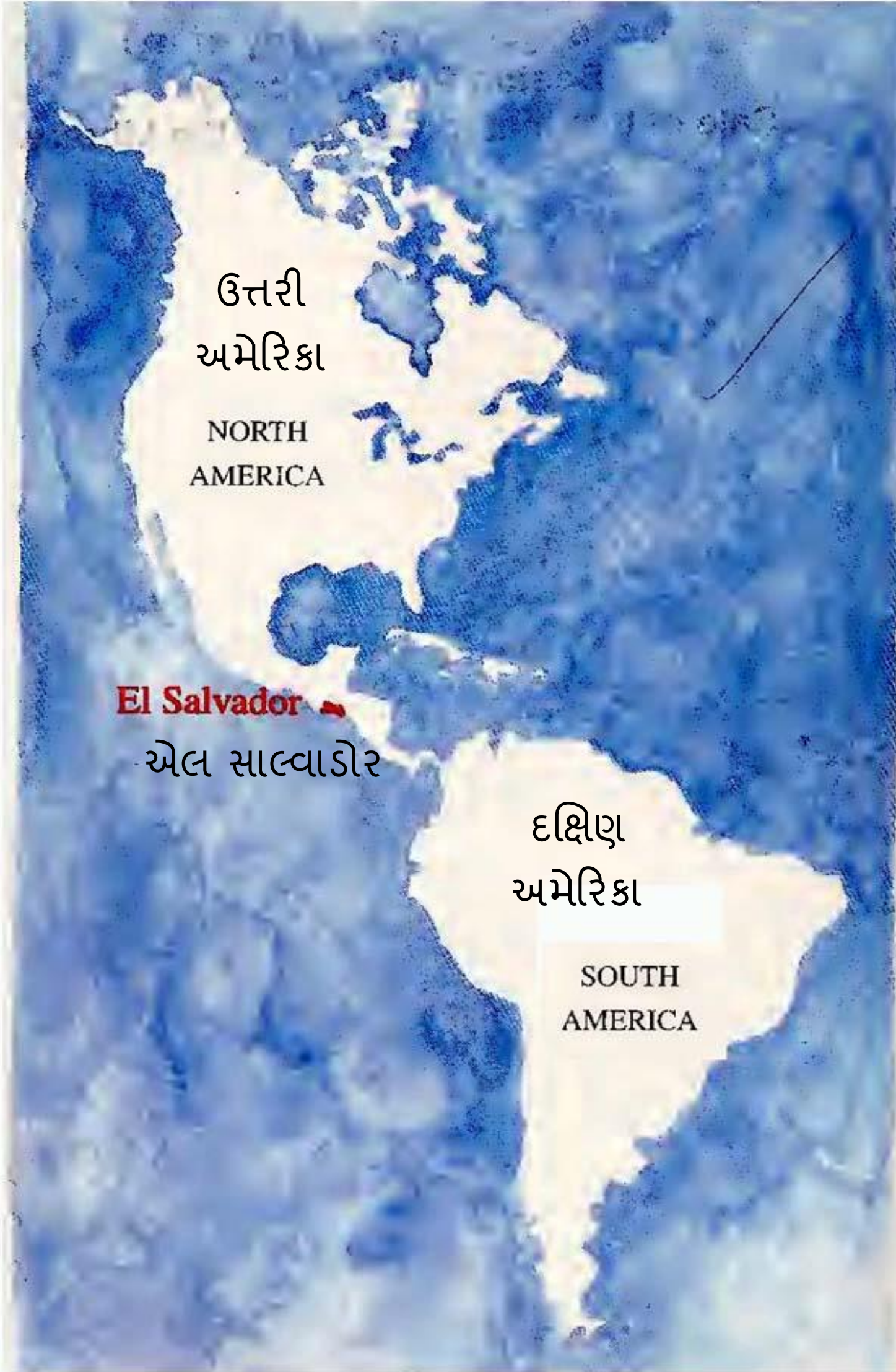
પ્રકરણ 1 બજાર નો દિવસ

પ્રકરણ 2 ગેરીલા છાપામાર

પ્રકરણ 3 આકરા સોદા

પ્રકરણ 4 દૂધ અને માખણ

પ્રકરણ 5 ઘર ની સવારી

ગેરીલા સ્વતંત્ર સૈનિકો નો
સમૂહ હોય છે જે સરકાર ની
સેના પર અચાનક હુમલો કરે
છે.

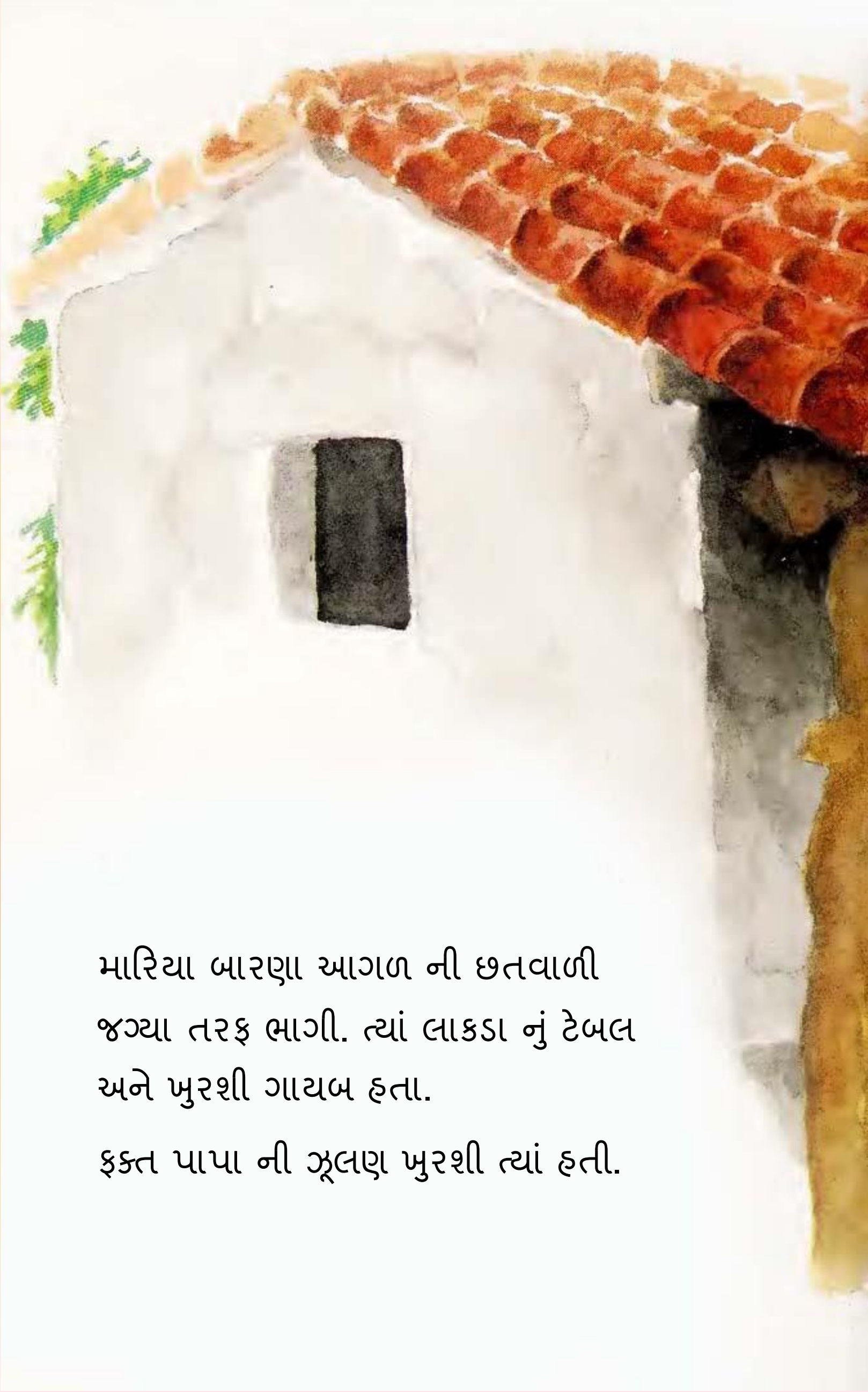
પ્રકરણ 1

બજાર નો દિવસ

આજે એલ સાલ્વાડોર ના એક નાના ગામ ફેલિસિડેડ માં બજાર નો દિવસ હતો.

"પાકો! જલ્દી કર!" મારિયા એ એના રૂ થી ભરેલા રીંછ (ટેડી બેર) ને કહ્યું. "આપણે પાપા સાથે બજાર જઈ રહ્યા છીએ."

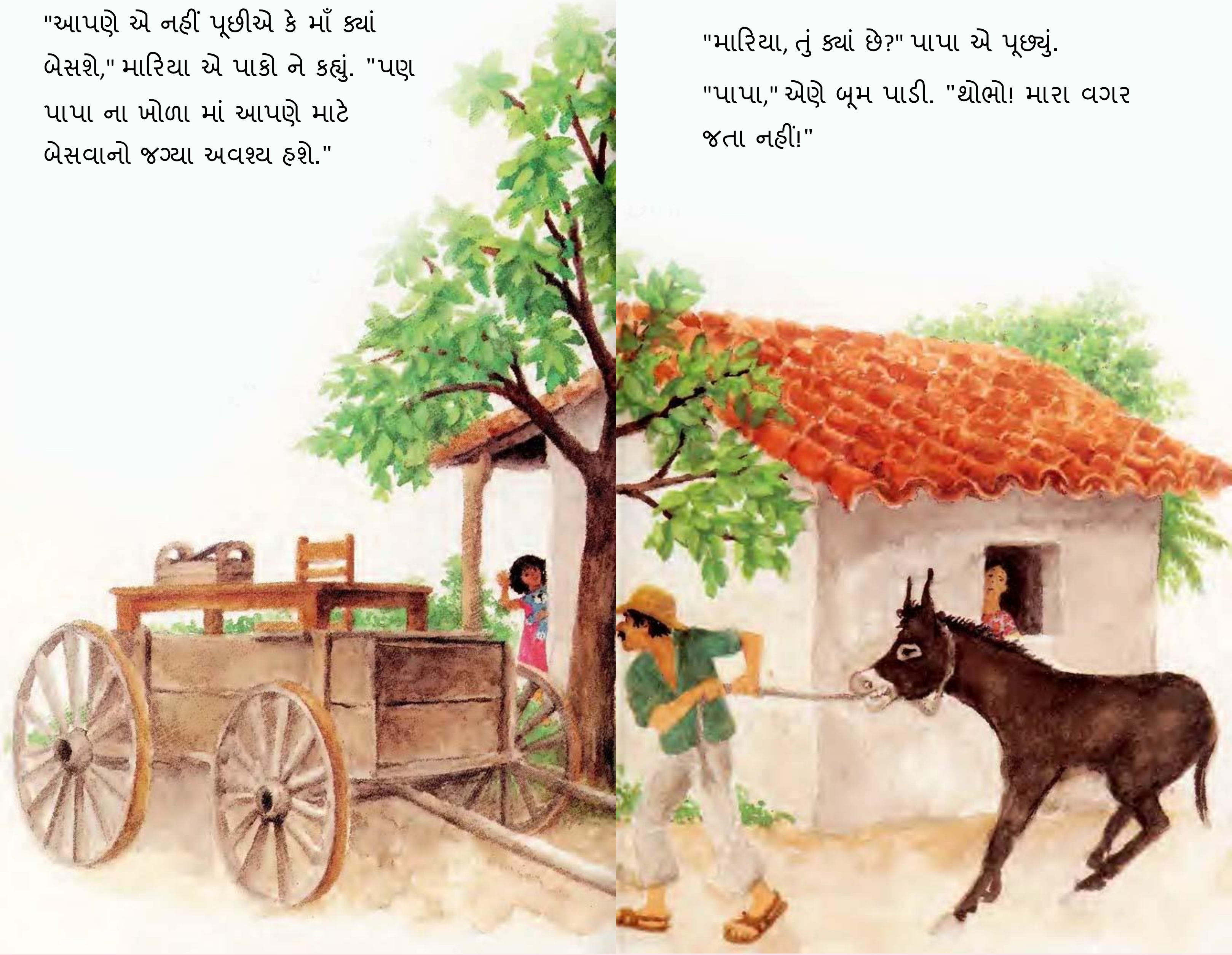

મારિયા બારણા આગળ ની છતવાળી
જગ્યા તરફ ભાગી. ત્યાં લાકડા નું ટેબલ
અને ખુરશી ગાયબ હતા.
ફક્ત પાપા ની ઝૂલણ ખુરશી ત્યાં હતી.

"આપણે એ નહીં પૂછીએ કે માં ક્યાં
બેસશે," મારિયા એ પાકો ને કહ્યું. "પણ
પાપા ના ખોળા માં આપણે માટે
બેસવાનો જગ્યા અવશ્ય હશે."

"મારિયા, તું ક્યાં છે?" પાપા એ પૂછ્યું.
"પાપા," એણે બૂમ પાડી. "થોભો! મારા વગર
જતા નહીં!"

મારિયા પાપા ના વેગન માં બેસી ગઈ. એણે
વેગન માં પાપા ના જૂના ઓજાર જોયા. પાપા
એના વગર કેવી રીતે કામ કરશે?

"આપણે હમણાં નહીં જઈ શકીએ," પાપા એ
કહ્યું.

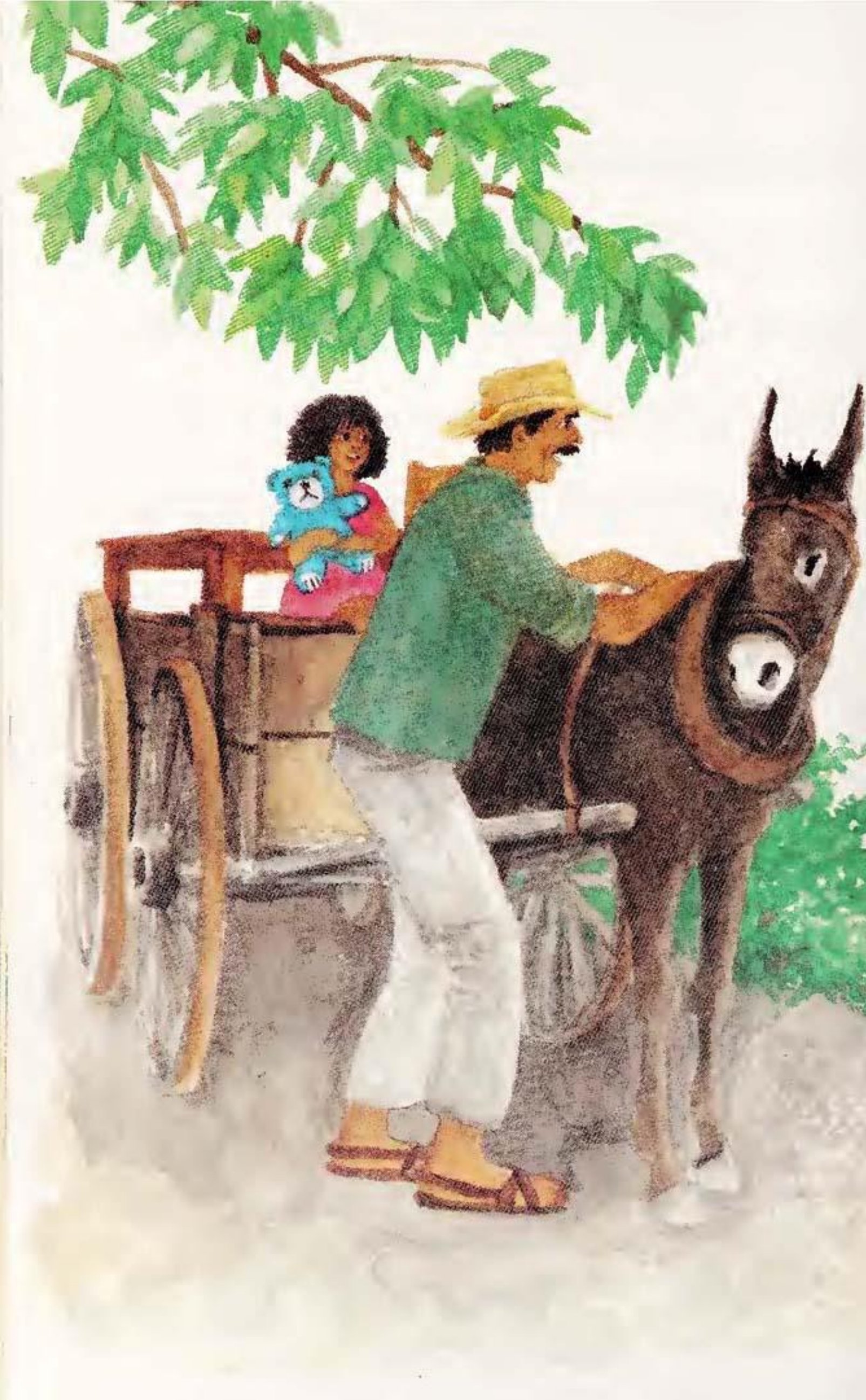
"તારી માં હજી પણ કંઈક કહી રહી છે."

માં એ ભવા ચઢાવ્યા.

"જુઓ, આ કોઈ મજાક નથી," એણે કહ્યું.

"બજાર માં તમારે માલ નો વિનિમય કરીને બાળકો
માટે દૂધ ખરીદવાની કોશિશ કરવી જોઈએ, સાથે થોડું
માખણ અને ઈંડા પણ."

માં એ નાના બાળક ટીનો ને ઉઠાવ્યો અને નિસાસો નાખ્યો.

"જો આપણી પાસે થોડી મરઘી હોત," એણે કહ્યું.

"મને ખબર છે," પાપા એ કહ્યું, અને હસ્યા.

"એક ગાય હોત તો વધારે સારું થાત, અને એક ઘોડો આ બુઢ્ઢા ખચ્ચર થી વધારે સારો હોત."

"જુઓ, આ કોઈ મજાક નથી!" માં એ કહ્યું.

"હું આશા રાખું છું કે કોઈ આપણી વસ્તુઓ નો જરૂર વિનિમય કરશે."

"માઈ," મારિયા એ કહ્યું. "ચિંતા નહીં કરો. કોઈ આપણું સુંદર ટેબલ કલોથ જરૂર ખરીદશે."

"અને રંગીન પક્ષીઓ વાળી શાલ, અને આપણું ટેબલ અને ખુરશી પણ કોઈ જરૂર ખરીદશે," પાપા એ કહ્યું.

"અને પાપા ના જૂના ઓજાર પણ," મારિયા એ કહ્યું.

"આપણી વસ્તુઓ કોઈ અવશ્ય ચાહશે," પાપા એ માઈ ને કહ્યું. "અને જો એ દૂધ નો વેપાર કરતો હશે તો એની પાસે ઘણું દૂધ અને માખણ પણ હશે."

"લોટ યાદ રાખજો," માઈ એ જોરથી કહ્યું, "અને થોડી સાકર પણ લાવવાની કોશિશ કરજો!"

"માઈ!" મારિયા એ બૂમ પાડી.

"અમે બધું લાવવાની કોશિશ કરશું."

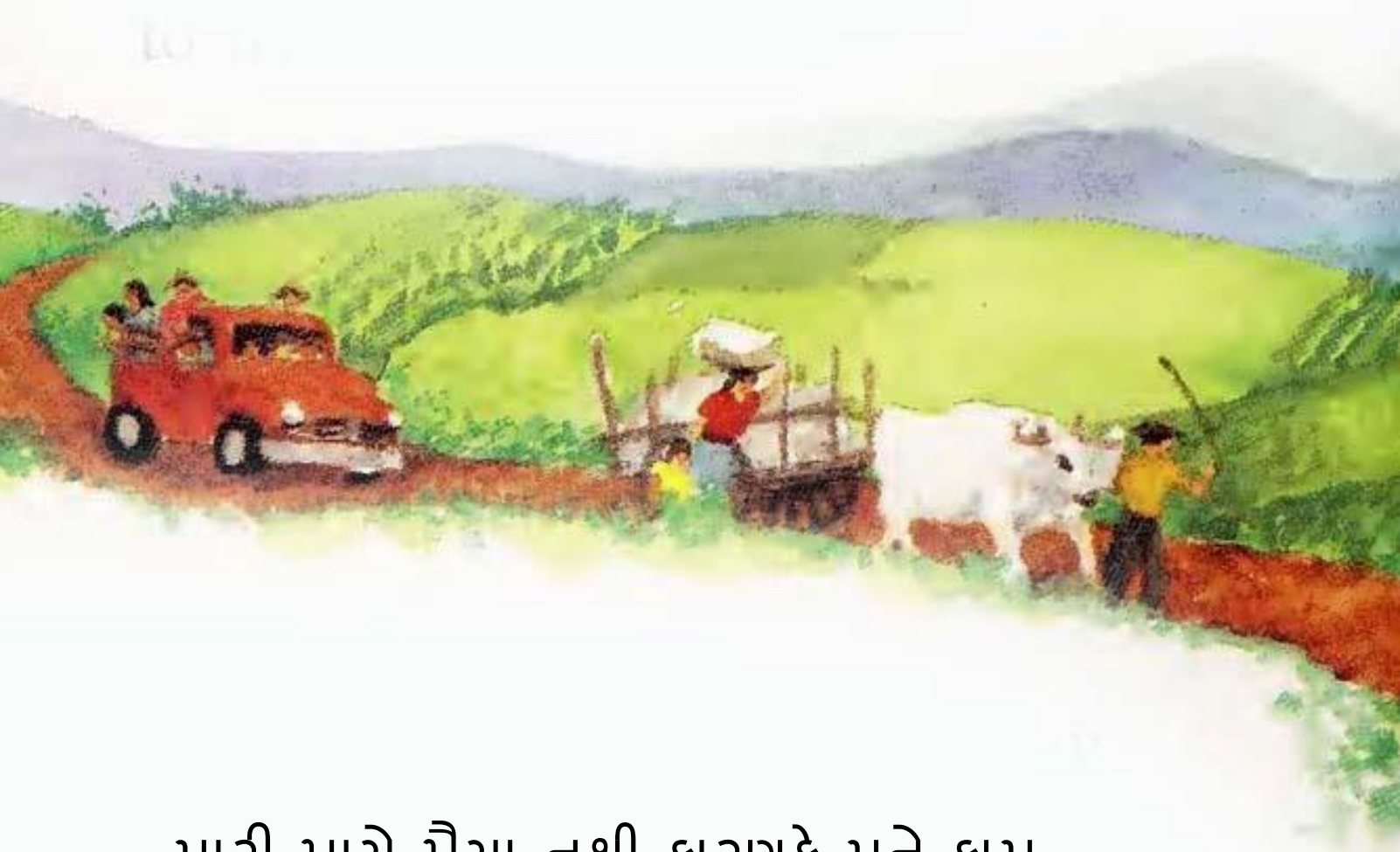
ગેરીલા છાપામાર

વેગન કાચા રસ્તા પર જવા લાગી અને પાપા
એ માથું ધુણાવ્યું.

"આપણે એ બધું લાવવાની કોશિશ કરીશું જે
તારી માँ ચાહે છે, પણ વિનિમય કરવાની
વસ્તુઓ શોધવી મુશ્કેલ છે."

"પણ આપણને બજાર માં થી એ બધી વસ્તુઓ જોઈએ છે," મારિયા એ કહ્યું.
"આપણને વસ્તુઓ ની જરૂરત છે," પાપા એ કહ્યું, "પણ આપણી પાસે વિનિમય કરવા માટે થોડી સારી વસ્તુઓ પણ હોવી જોઈએ.

મારી પાસે પૈસા નથી કારણકે મને કામ નથી મળતું. જો હું સરકારી કારખાના માં કામ કરું તો ગેરીલા છાપામાર મને સજા કરશે.

પણ જો હું ગેરીલા છાપામાર ની મદદ કરવાવાળા લોકો ને માટે કામ કરું તો સરકાર મારી ધરપકડ કરશે. એટલે આપણે વસ્તુઓ નો વિનિમય કરીને બજાર માં થી મેળવવી પડશે."

"પાપા, અફસોસ કે હું તમારી મદદ નથી કરી
સકતી," મારિયા એ ધીરે થી કહ્યું.

પાપા એ સ્મિત કરીને એને ગળે લગાવી.

"પણ તું મદદ તો કરે છે!" એણે કહ્યું.

"તું અને તારું નાનું ટેડી બેર મને હસાવો છે."

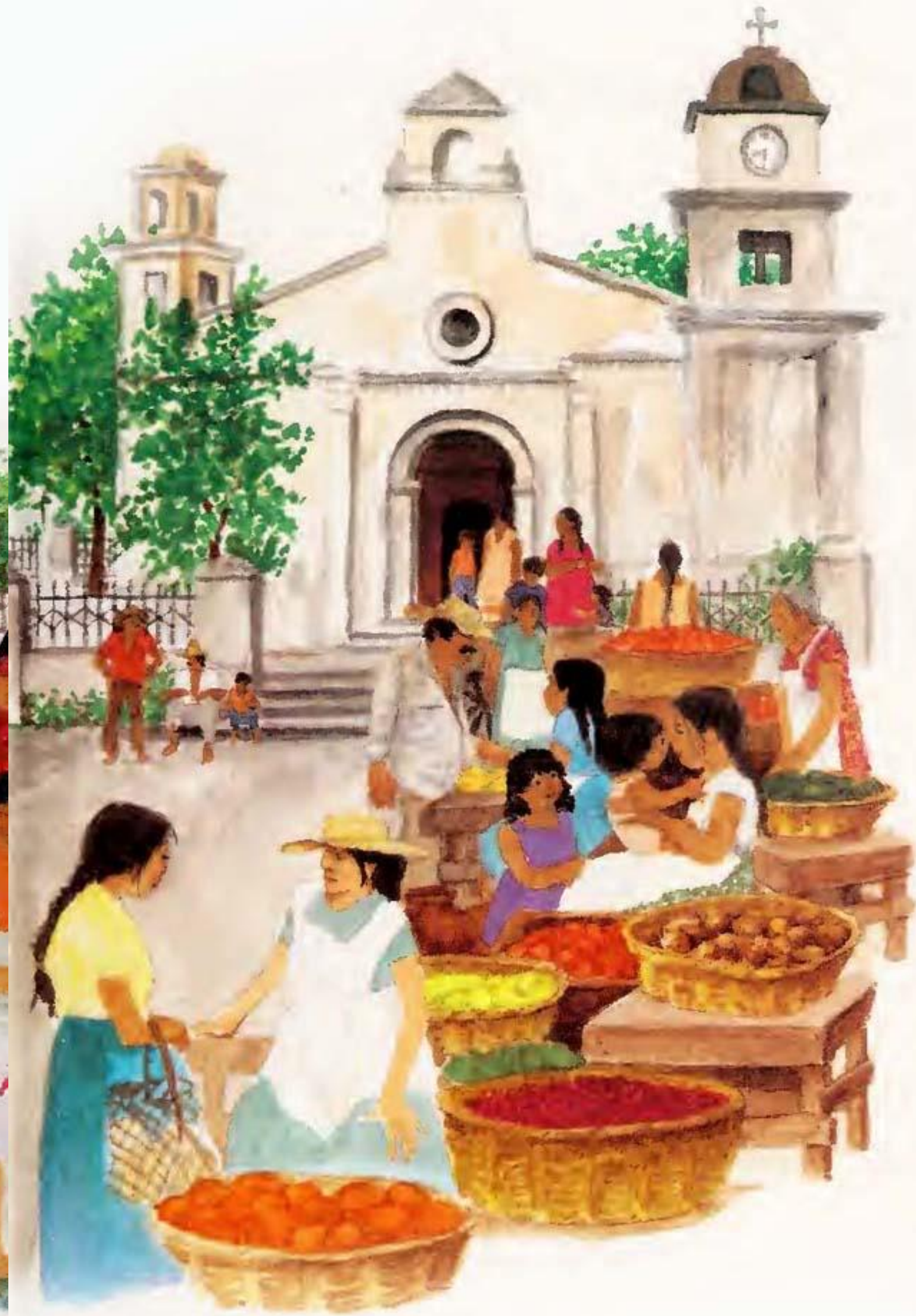
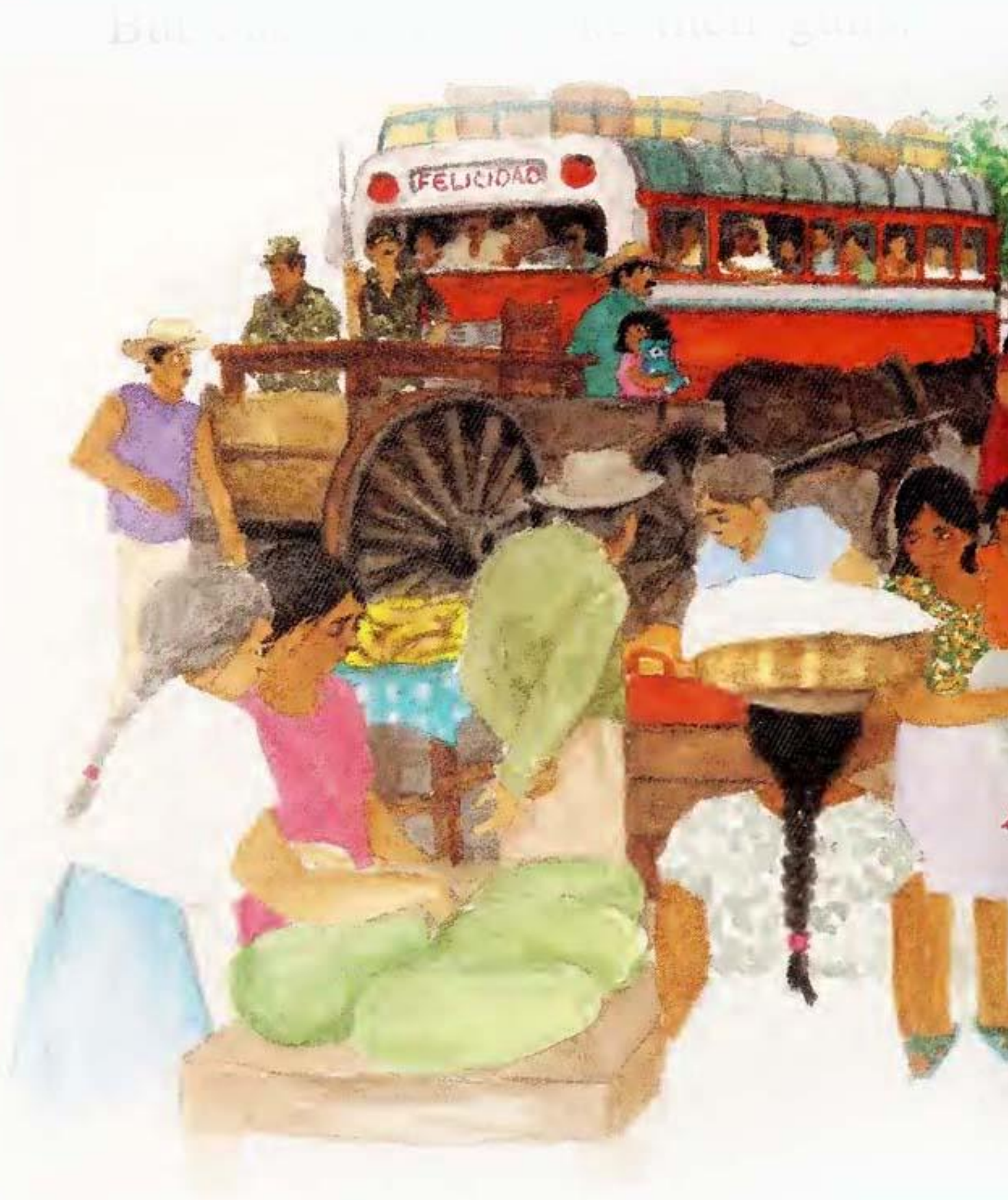

પાપા એ ગેરીલા ને પાછળ છોડી ને
ફેલિસિડેડ ના બજાર ના ચોક માં પ્રવેશ કર્યો.

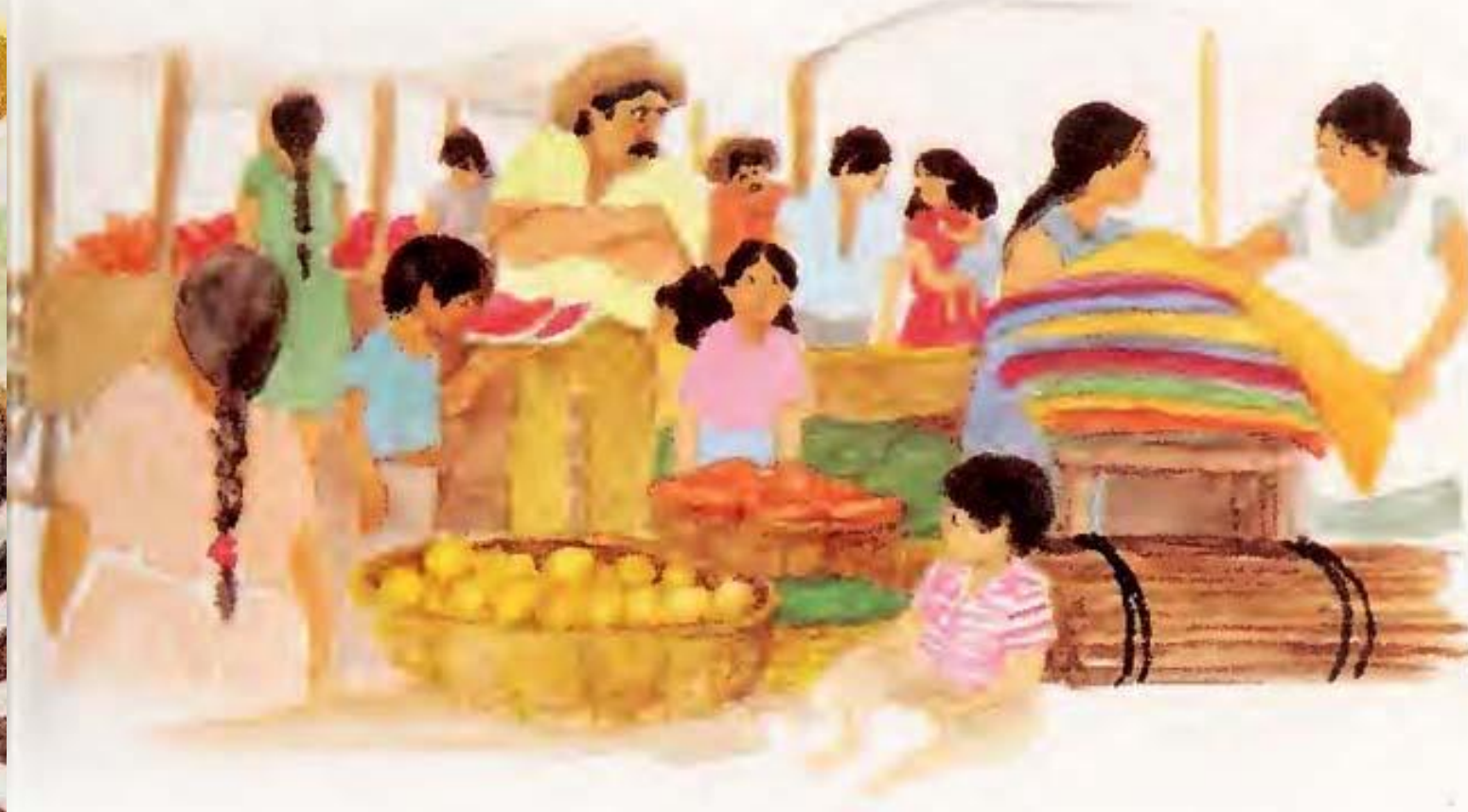

"ગેરીલા હલકટ નથી લાગતા," મારિયા એ કહ્યું.

"આપણે જેવા આગળ જતા હતા, તો એમણે મને જોઈને
સ્મિત કર્યું. પણ પાકો ને એની બંદૂક નથી ગમતી."

આકરી સોદાબાજી

બજાર માં મારિયા એ પાકો ને કહ્યું, "જો, આપણે
આપણા પરિવાર ને મદદ કરવા શું કરી
શકીયે? ફક્ત પાપા ને હસાવવાનું પૂરતું નથી."
પછી એણે આશાભરી નજર થી લોકો ને જોયા.

એક માણસે એના ટેબલ કલોથ ને જોયું. "સુંદર," એણે કહ્યું.

"શું એ તમને તમારી પત્ની ના ટેબલ માટે જોઈએ છે?" પાપા એ પૂછ્યું.

"હું તને એને માટે લોટ નો એક મોટો કોથળો આપીશ," એ માણસે કહ્યું.

પાપા એ હા પાડી.

"અને સાથે થોડી સાકર પણ," એ માણસે કહ્યું.

પાપા એ કહ્યું, "બહુ સારું, મને આ સોદો મંજૂર છે."

પાપા એ એને ટેબલ કલોથ આપ્યું અને લોટ નો કોથળો અને સાકર વેગન માં મુક્યા.

"માં ખુશ થશે," મારિયા એ કહ્યું.

"એને સીવવા માટે મોડી રાત સુધી કામ કર્યું હતું."

"આ એક સારી શરૂઆત છે," પાપા એ કહ્યું.

સૂરજ તપી રહ્યો હતો.

ત્યાં, બીજો એક માણસ એની પાસે આવ્યો.

"આ ખુરશી," એણે કહ્યું, "હું તને એને માટે કઠોળ
અને થોડી મકાઈ આપીશ."

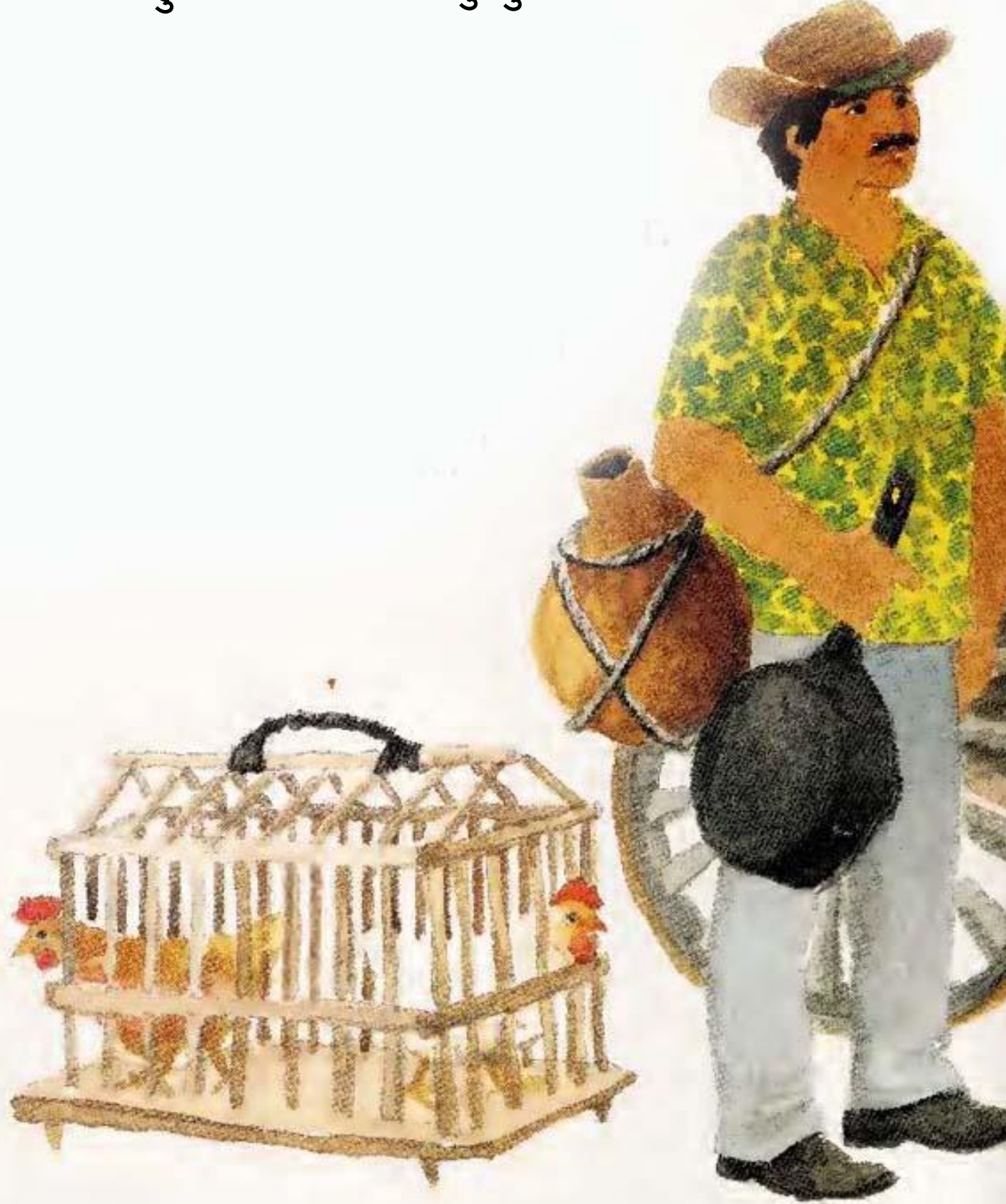
"ઠીક છે," પાપા એ કહ્યું.

ત્યાં એક બીજા માણસે પાપા સાથે વાત કરી.

"આ માણસ મારા ઓજારો માટે બે મરઘી અને એક સરસ નવી તળવાની તાવડી આપવા તૈયાર છે," પાપા એ મારિયા ને જણાવ્યું.

"એ એક એવા ખેડૂત ને જાણે છે જે મને કંઈક કામ આપી શકે. હું એને જઈને મળું છું."

"દૂધ નું શું?" મારિયા એ પૂછ્યું. "અને માખણ અને ઈંડા?"

પાપા એ હસતા કહ્યું, "ચિંતા નહીં કર, મારિયા. તું મારે માટે વિનિમય કરવા છે ને!"

"આપણી પાસે કેવળ ટેબલ અને શાલ બચ્યા છે," મારિયા એ પાકો ને કહ્યું. "આપણને એ દૂધ કેવી રીતે મળશે જે માँ ને બેબી માટે જોઈએ છે?"

ગરમી વધી ગઈ, પણ પાપા પાછા ન આવ્યા.

"કોઈ ને તો શાલ જોઈતી હશે," મારિયા એ પાકો ને કહ્યું.

"અરે! કદાચ અહીં થી કોઈ ને શાલ દેખાતી નહીં હોય." મારિયા એ શાલ ને વેગન ની એક બાજુ ફેલાવી દીધી.

એક માણસે શાલ ના ચમકીલા પક્ષીઓ જોયા.

"સુંદર," એણે કહ્યું. " હું એને બદલે તને આ ઈંડા આપીશ."

મારિયા એ પાકો નો હાથ દબાવ્યો. પછી એણે
પાપા ની જેમ માથું હલાવ્યું.
"તું આવો વેપાર કરવા માટે હજી બહુ નાની છે!"
એ માણસે કહ્યું. "હું તને આ લોટ પણ આપીશ."

મારિયા એ માથું હલાવ્યું.

"તમારો આભાર. આ એક સરસ સોદો છે!"

એણે પાકો ના પંજા પર તાળી આપી.

"આપણને વધારે લોટ અને ઈંડા મળ્યા છે!

પાપા ને બહુ ગર્વ થશે!"

પ્રકરણ 4

દૂધ અને માખણ

એક યુવાન યુગલ દૂધ ના કેન ભરેલું ગાડું લઈને
ત્યાંથી નીકળ્યું.

"આજે તારી પાસે શું છે?" માણસે વિનમ્રતા થી પૂછ્યું.

"અમારી પાસે આ ટેબલ છે," મારિયા એ કહ્યું.

"અમારે એક ટેબલ ની જરૂર છે," માણસે કહ્યું.

એની પત્ની એ હા પાડવા માટે માથું હલાવ્યું.

મારિયા સમજી ગઈ કે એને ટીનો માટે દૂધ મળી ગયું.

ત્યાં મહિલા નો ચહેરો ખીલી ઉઠ્યો.

"જો! મિગુએલ માટે!"

મારિયા સૂર્ય ના ગરમ તાપ માં થીજી
ગઈ.

એ પતિ-પત્ની, પાકો ને જોઈ રહ્યા હતા.

"અમારા દીકરા એ અમને એક ટેડી બેર
લાવવાની ભીખ માંગી છે," માણસે કહ્યું.

"શું તું અમારી સાથે ટેડી બેર નો
વિનિમય કરીશ?"

મારિયા કહેવા યાહતી હતી કે પાકો
એનો મિત્ર હતો અને એ એના વગર
રહી સકતી ન હતી.

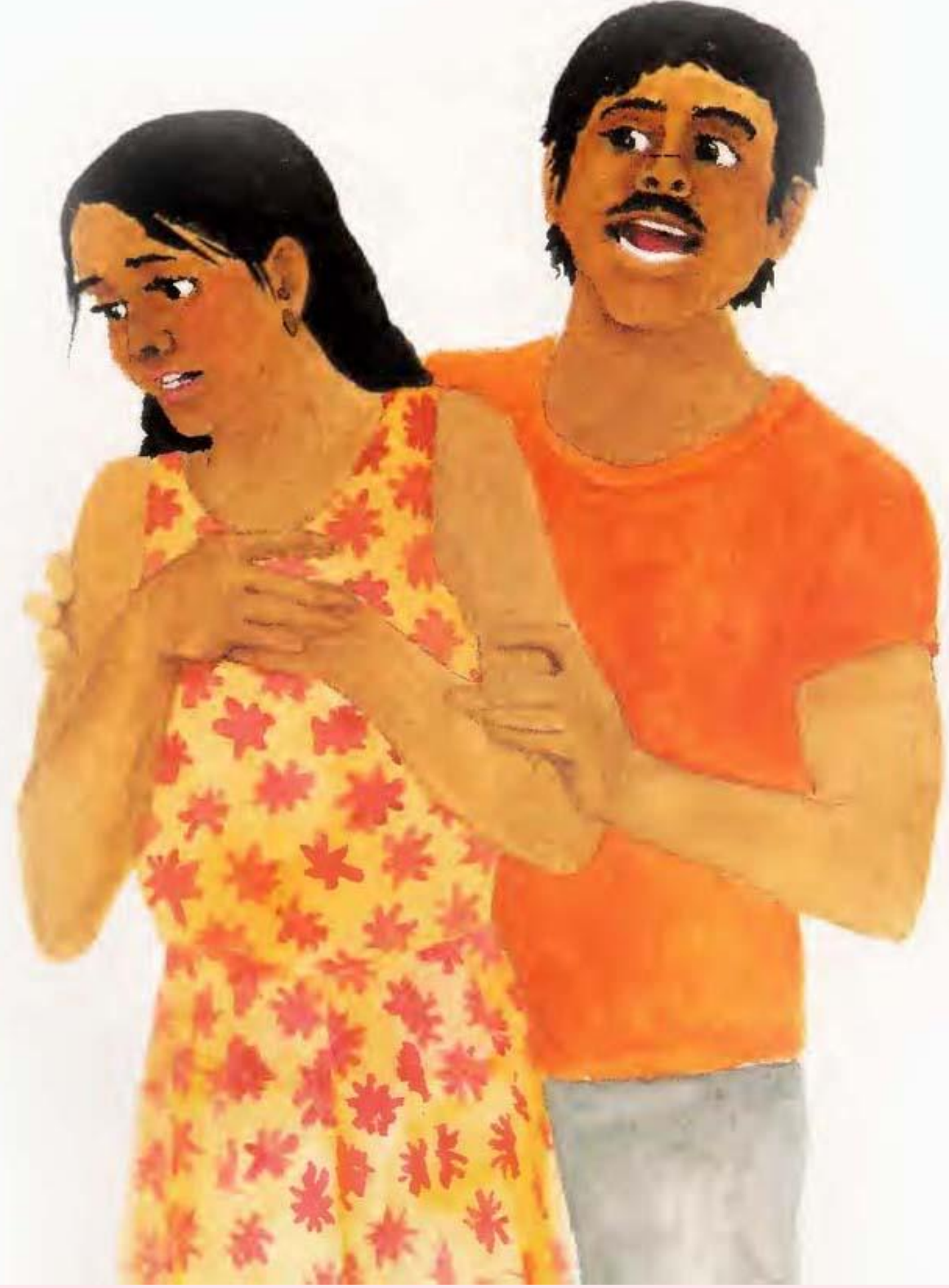
"મેં મિગુએલ માટે એક રીંછ બનાવવાની કોશિશ કરી હતી," મહિલા એ કહ્યું, "પણ એ કેવળ કપડા નું હતું. મિગુએલે કહ્યું કે એ અસલી રીંછ ન હતું.

મિગુએલ સૈનિકો થી જખ્મી થયો હતો. હવે એ દોડી અને રમી નથી શકતો. એને કેવળ એક રમકડાંનું રીંછ જોઈએ છે. અમે ઘણી જગ્યા એ તપાસ કરી, પણ દુકાનો માં એની કિંમત બહુ વધારે હતી."

"મિગુએલ અમારો એક-નો-એક દીકરો છે," માણસે કહ્યું.

"જો દુકાન માં થી ખરીદવાની મારી સ્થિતિ હોત, તો મેં એને ક્યારનું લઈ દીધું હોત, પણ..."

મારિયાએ બેબી ટીનો વિષે વિચાર્યું. શું બંદૂક
વાળા સૈનિક એના ઘરે પણ આવી શકે?

"તું એને માટે શું લઈશ?" મહિલા એ પૂછ્યું.

"એ ટેડી બેર માટે?" મહિલા ના અવાજ માં
આશા હતી.

"આ ટેબલ અને રીંછ માટે," મારિયા
એ ધીમે થી કહ્યું.

પેલા માણસે કહ્યું, "બે પાઉન્ડ માખણ, ચાર પાઉન્ડ પનીર અને દૂધ."

મહિલા ચોંકી ગઈ અને બોલી, "આપણે એને એટલું બધું ન આપી શકીએ."

પેલા માણસે કહ્યું, "મિગુએલ માટે, આપણે એ જરૂર કરી શકીએ."

"ભલે," મારિયા એ કહ્યું.

એણે એનું રીંછ મહિલા ના હાથ માં થમાવી દીધું.

"હું એને પાકો કહીને બોલવું છું," મારિયા એ કહ્યું.
"મિગુએલ એને કોઈ બીજું નામ આપી શકે છે."
"આભાર," મહિલા એ કહ્યું. મહિલા ના હાથ માં પાકો ને ન જોવાની મારિયા એ કોશિશ કરી.

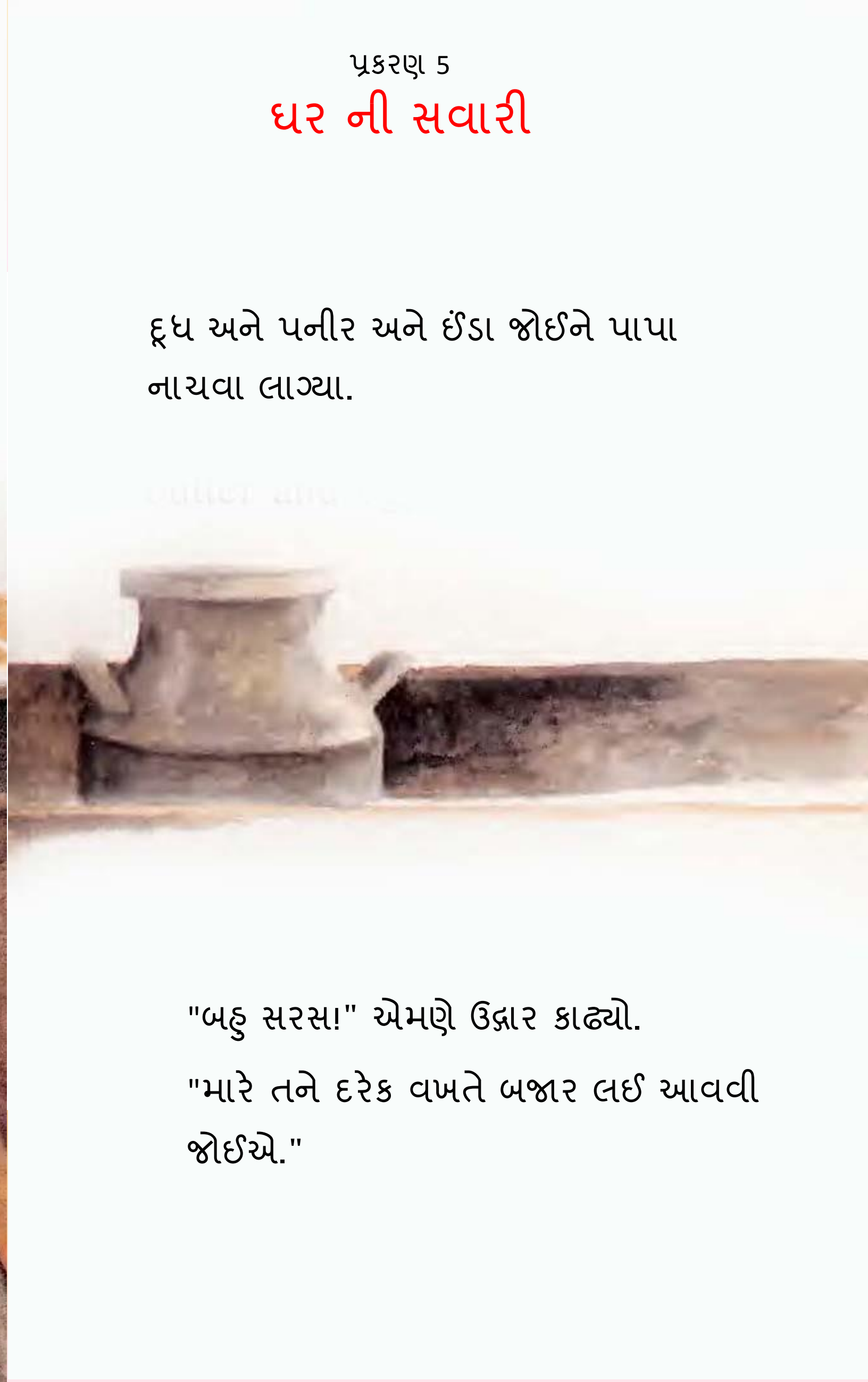
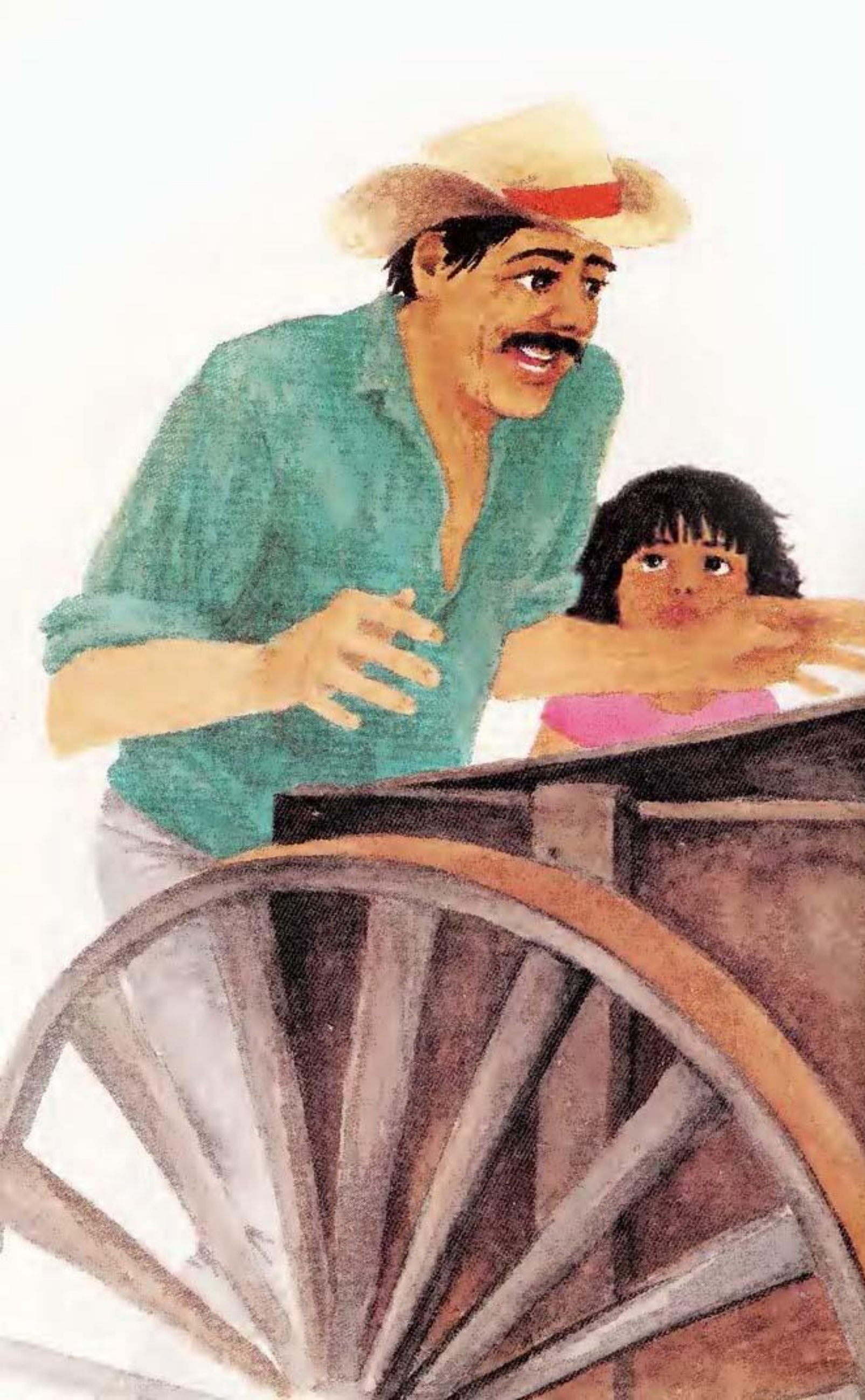
ઘર ની સવારી

દૂધ અને પનીર અને ઈંડા જોઈને પાપા
નાચવા લાગ્યા.

ગુલિન સાથે મુઠ્ઠા

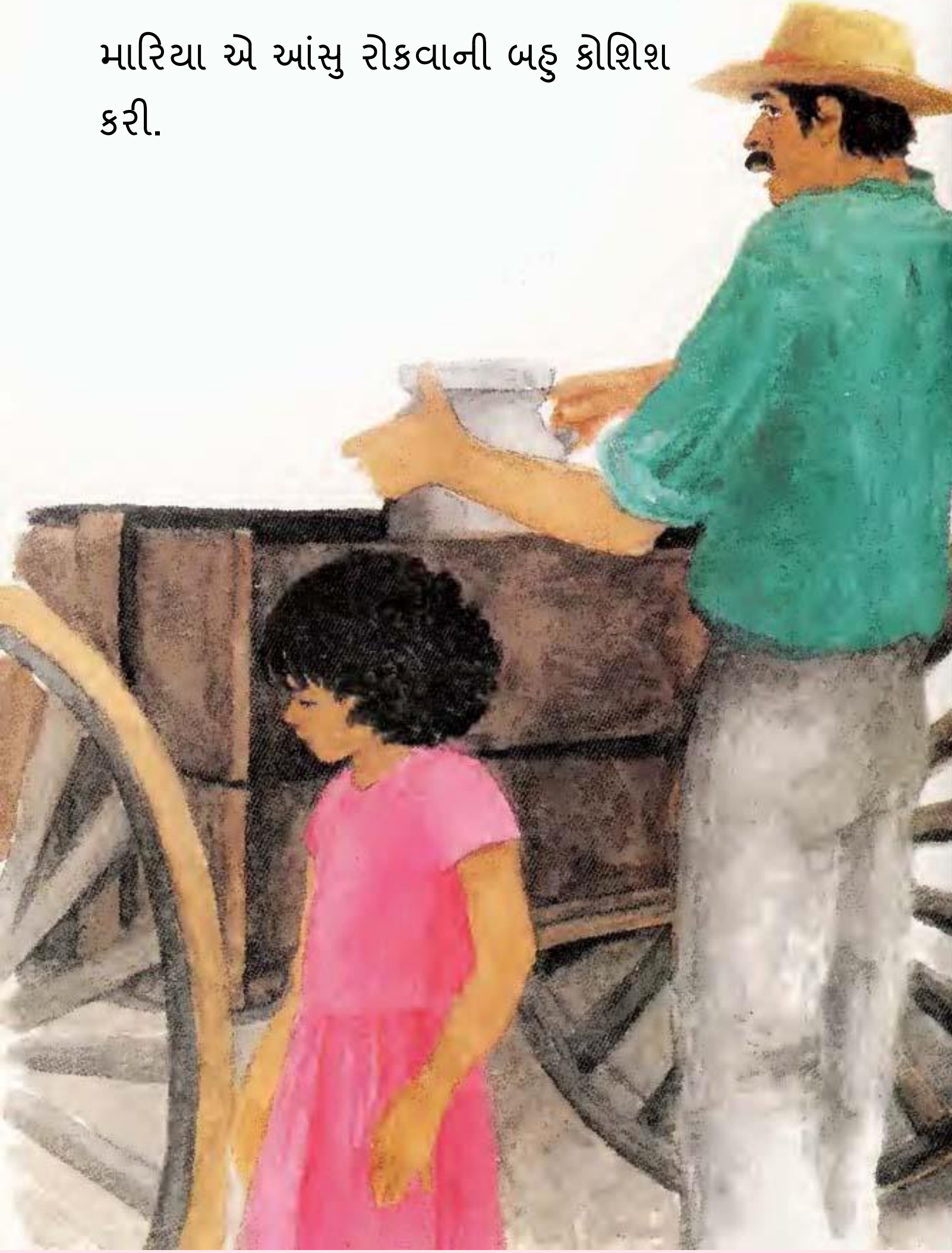
"બહુ સરસ!" એમણે ઉદ્ગાર કાઢ્યો.

"મારે તને દરેક વખતે બજાર લઈ આવવી
જોઈએ."

પછી પાપા એ મારિયા ને પૂછ્યું, "તારું
નાનું રીંછ ક્યાં છે? શું તેં એને ખોઈ દીધું
છે?"

મારિયા એ આંસુ રોકવાની બહુ કોશિશ
કરી.

"એક નાનો છોકરો હતો," મારિયા એ કહ્યું.
"એની માँ એ કહ્યું કે એને એક રીંછ ની બહુ
જરૂર છે. કારણકે એ હવે દોડી કે રમી શકતો
નથી."

"તો આ રીતે તેં આ સોદો કર્યો," પાપા એ
કહ્યું, અને એક નિસાસો નાખ્યો.

"મારિયા, શું તું પાકે પાચે તારા ટેડી બેર નો સોદો કરવા ચાહે છે?" પાપા એ પૂછ્યું.

"નહીં તો હું હજી પણ દોડીને તારું રીંછ પાછું લાવી શકું છું."

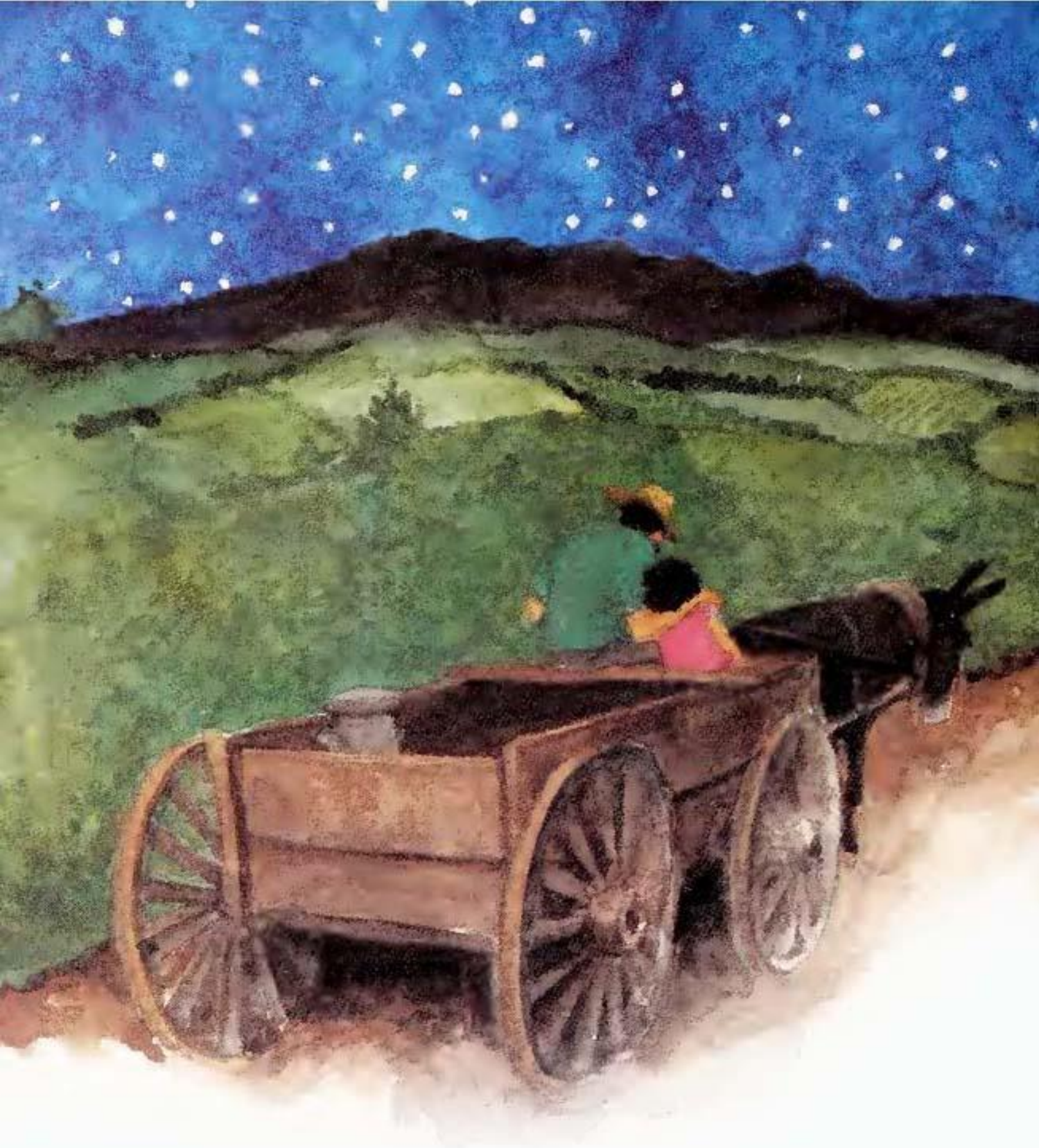
મારિયા એ મલકાવાની કોશિશ કરી, પણ એ સ્મિત ન કરી શકી.

"મિગુએલ ને રીંછ ની બહુ જરૂર છે, અને હું હવે એનાથી રમવા માટે બહુ મોટી થઈ ગઈ છું," એણે કહ્યું.

"હવે મારે મારા પરિવાર ની મદદ કરવી જોઈએ."

પાપા એ એને ગળે લગાવી અને કહ્યું, "મારિયા, તું અમારા પરિવાર નું દિલ છે."

ઘરે પાછા ફરતા મારિયા, પાપા તરફ
વળી ને બેઠી. એને એનો પ્યારો પાકો
બહુ યાદ આવી રહ્યો હતો.

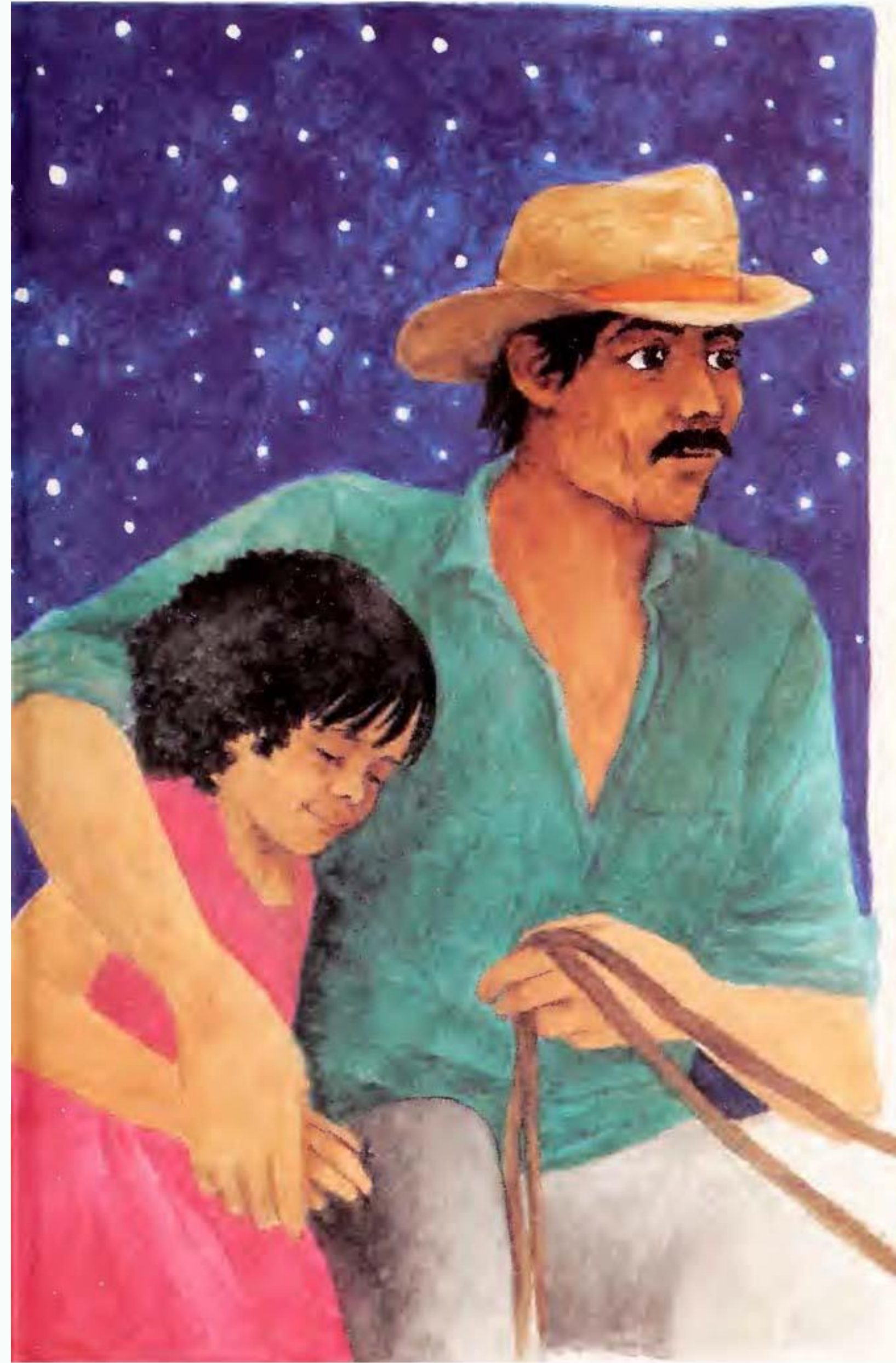
એણે માँ વિષે વિચાર્યું, અને કામ કરતા-કરતા
એ કેવી ગમગીન રહેતી એ યાદ કર્યું.
"જ્યારે માँ દૂધ, પનીર અને માખણ ને જોશે,
ત્યારે એ મોં મલકાવશે," મારિયા એ કહ્યું.
"મને પણ એવું જ લાગે છે," પાપા એ કહ્યું.

મારિયા એ વિચાર્યું કે પાપા માં અને ટીનો ને
હસાવવાની કેટલી કોશિશ કરતા હતા. પણ એ
હમણાં હસતા ન હતા. એણે પાપા ને એક વધારા
નું આલિંગન આપ્યું.

તે પછી, મારિયા એ એના હૃદય માં એક નાના
છોકરા ને પાકો સાથે રમતા જોયો.

એણે જોયું કે એ નાના છોકરા ના ચેહરા પર ખુશી
ચમકી રહી હતી.

અને મારિયા એ સ્મિત કર્યું.

લેખક ની નોંધ

1980 ના દશક માં એલ સાલ્વાડોર ના લોકો યુદ્ધ વચ્ચે જીવી રહ્યા હતા. આ યુદ્ધ સરકારી સેના, અને વિદ્રોહી સૈનિકો (ગેરિલા) ના સમૂહો વચ્ચે લડવામાં આવી રહ્યું હતું જે સરકાર ને બદલવા ચાહતા હતા. ગેરિલા કહેવાતા આ વિદ્રોહી સૈનિકો નું માનવું હતું કે સરકારે ગરીબ લોકો ની સમાસ્યાઓ ને અનદેખી કરી હતી, અને સેના સરકાર નો બચાવ કરી રહી હતી.

ગેરિલા યુદ્ધ ખેતરો, ગામ અને શહેર ની સડકો પર લડવામાં આવ્યું. ગેરિલા છાપામાર ગ્રામીણ ઇલાકા માં છુપાઈ જતા હતા અને સેના ના સૈનિકો પર અચાનક હુમલો કરતા હતા. જે સૈનિકો ન હતા એ લોકો પણ ઘણી વાર આ હુમલા માં ફસાઈ જતા હતા. એટલે થોડા લોકો એલ સાલ્વાડોર છોડી ને ભાગી ગયા, અને એમા ના ઘણા અમેરિકા ચાલ્યા ગયા.

1990 ના દશક માં, એલ સાલ્વાડોરે અંત માં એક નવી સરકાર બનાવી જેમાં ગેરિલા અને સેના ના સૈનિકો બંને સામેલ થયા.